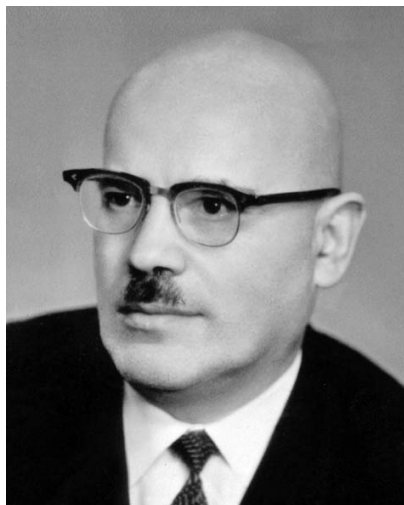

КРЕЙН Марко Григорович (21. 03(03. 04). 1907, Київ — 17. 10. 1989, Одеса) — математик. Брат [С. Крейна](#). Доктор фізико-математичних наук (1939, без захисту дис.), професор (1934), член-кореспондент АН УРСР (1939). Держ. премія УРСР у галузі н. і т. (1987). Премія ім. М. Крилова АН УРСР (1979). Займався самоосвітою, відвідував семінари [Б. Делоне](#) та [Д. Граве](#). 1929 закін. аспірантуру під керівництвом [М. Чоботарьова](#) в Одес. ІЮ. Відтоді працював у ВНЗах Одеси: доцент Енергет. інституту (до 1933) та Інституту інж. водного транспорту (1930–31); у 1934–41 — засн. і завідувач кафедри теорії функцій, 1946–47 — завідувач кафедри матем. аналізу Університету; водночас — професор кафедри теор. механіки Інституту інж. мор. флоту (1944–54) та Инж.-буд. інституту (1954–78). Також співпрацював з НДІ математики Харків. університету (1934–40) і очолював відділ. алгебри та функціон. аналізу Інституту математики АН УРСР (Київ, 1940–41, 1944–51). У 1941–44 — у евакуації в м. Куйбишев (нині Самара, РФ):

професор кафедри математики Пед. інституту, від 1942 — завідувач кафедри теор. механіки Індустр. інституту. Від 1978 — старший науковий співробітник-консультант Фіз.-хім. інституту АН УРСР (Одеса). К. — засн. вітчизн. школи функціон. аналізу. Його досягнення у теорії нормов. просторів з конусом та опуклих множин у них стали основополож. в геометрії банах. просторів, а розроблені ним теорія розширень симетр. операторів у гільберт. просторі та теорія цілих операторів і операторів у просторах з індефініт. метрикою — новими розділами сучас. матем. аналізу. Спільно з [Ф. Гантмахером](#) розробив теорію осциляц. матриць і ядер. Відомі також результати К. у конструктив. теорії функцій, у теоріях топол. груп, інтеграл. рівнянь, стійкості розв'язків канон. систем, несамопр. операторів, обернених задачах спектрал. аналізу і теорії розсіювання. До 80-, 90- і 100-річ К. відбувалися міжнар. наук. конф. у США й Україні; на будинку в Одесі, де він жив, і на фасаді Одес. університету встановлено мемор. дошки. 2007 НАНУ заснувала премію ім. К.

Основні праці

Метод симметрических и эрмитовых форм в теории отделения корней алгебраических уравнений. Х., 1936; Осцилляционные матрицы и ядра и малые колебания механических систем. Москва; Ленинград, 1950; Введение в теорию линейных несамопр. операторов в гильбертовом пространстве. Москва, 1965; Теория вольтерровых операторов в гильбертовом пространстве и ее приложения. Москва, 1967; Устойчивость решений дифференциальных уравнений в банаховых пространствах. Москва, 1970; Проблема моментов Маркова и экстремальные задачи. Москва, 1973; Introduction to the Theory of Linear Nonselfadjoint Operators. 4-th print. Providence, 1988 (усі – співавт.).

[М. Л. Горбачук](#)

Бібліографічний опис:

Крейн Марко Григорович / М. Л. Горбачук // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-2400>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).